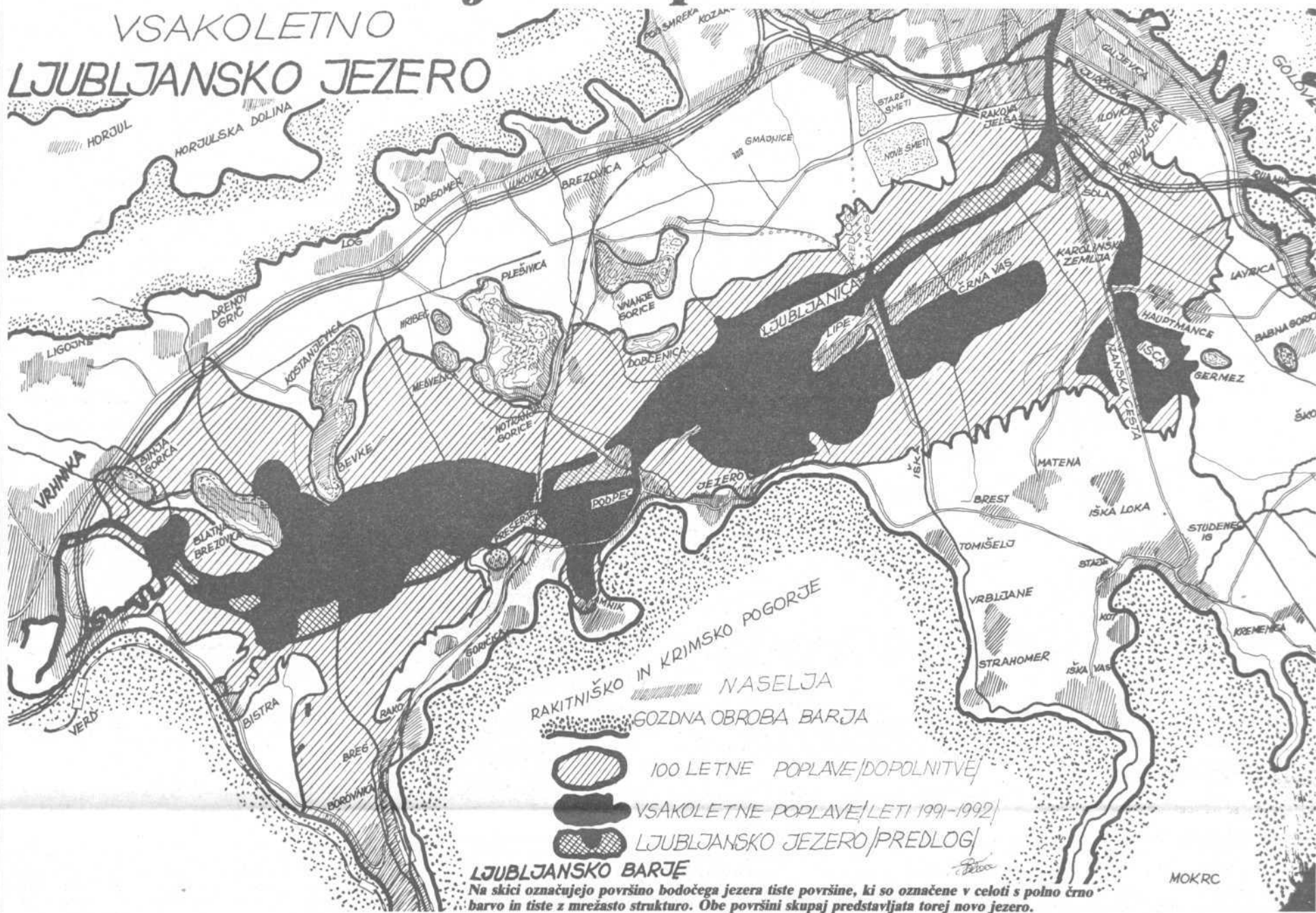

VSAKOLETNA POPLAVLJENOST LJUBLJANSKEGA BARJA

Jezero – sedanost in prihodnost

VSAKOLETNO LJUBLJANSKO JEZERO

Spremljevalci Ljubljanskega barja opažamo, da so poplave v zadnjih letih, predvsem pa v zadnjih mesecih, gostejše in da trajajo dalj časa.

Poplave na barju so sicer mestni, to je ljubljanski problem, ker pa leži barje v glavnem na območju naše občine, je pravilno, da o dogajanjih na barju seznanimo naše prebivalce in še posebej vse črnograditelje, ki se vedno trmasto gradijo domove na barju.

Ponovno sem prosil organe oblasti, da bi ob eni poplavi le prišli na barje strokovnjaki in snemalci RTV in da bi vsaj enkrat vsemu prebivalstvu Ljubljane prikazali pogled na potopljene hiše in travnike iz helikopterja. Le tako bo Ljubljana videla, zakaj se naša občina neprестano bori proti nadaljnji socializaciji črnih gradenj in še slabših ekoloških pogojev Ljubljani in

pritožnikov.

Iz helikopterja bi bil krasen pogled na južno avtocesto, na Rakovo jelšo, na vse črne kolonije širom barja, pa tudi na ogromno deponijo odpadkov, ki nam ogrožajo podtalno vodo na celotnem barju. Deponija se poseda sama in še skupaj s posedkom celotnega barja. Vičani predlagamo in prosimo, da vojna uprava po tolikih letih le dovoli prelet helikopterja in da organi oblasti naročijo pri RTV potrebne prelete.

Prebivalstvo barja naj pa vzame na znanje, da odpiranje zapornic v mestu ne bo rešilo poplav, ker je in bo treba zaradi posejdanja celotnega barja znižati dno v Grubarjevem prekopu in v Ljubljani skozi mesto, ker se območje mesta ni posedlo, ampak samo barje za cca 1,5 m.

Tu je odveč vsako slepomišljenje in odlaganje problema poplav v nedogled, ker se celotno barje zaradi posejdanja spreminja v skledo oziroma v novo jezero, kakor je že bilo dvakrat.

Obžalujem, da tudi letos mesto skupaj z Vrhniko ni naročilo nadaljnjih študij, kako bi se pravilno rešil ta problem. Podrobnosti smo že nekajkrat prikazali vsem našim občanom preko Naše komunne in Dnevnika.

Ob zadnjem predlogu za možnost realizacije trajnega jezera, ki smo ga imenovali »Barjansko jezero«, sem dolžan obvestiti prebivalstvo občine, da predlog za jezero resno zanima vsa naselja, ki bodo ob robu jezera zaživelja možno novo življenje.

Ponovno nakazujem prebivalstvu Ljubljane in širne okolice, da ima Slovenija premalo morja, da bi zadovo-

ljila domačim, kaj šele tujim turističnim potrebam. Dodatno je zelo važno tudi to, da bo Jadransko morje s Tržaškimi in Koprskimi zalivom najbolj onesnaženo morje, kjer se ne bo mogoče kopati.

Naše jezero bo pretočno, saj bo po njegovi sredini trajno tekla Ljubljanica z vsemi svojimi pritoki. Jezero bo vedno napajano izključno iz deževnice, ki se skozi kraške jame od Snežnika pa do izvirov na Vrhniki, Bistri, Podpeči, Tomišlju, Igu, Dragi tako prečisti, da je povsod na izvirihi pitna. Poskusite!

Obod našega 17 km dolgega jezera bo enak, ali pa še daljši, kakor pa naša morska obala od Italije do Hrvaške, v dolžini cca 43 km. To jezero bo najbolj čisto slovensko morje, zato prosim za nadaljnje znanstvene raziskave in komentarje.

IZ DELA DRUŠTVA LJUBITELJEV BARJA

Kmalu zimske akcije

Društvo ljubiteljev Ljubljanskega barja je na svojem ustanovnem zboru pred dvema mesecema razdelilo vsem prisotnim vprašalnik o prednostnih nalogah, katerim naj bi posvečali največ svojih aktivnosti. Iz odgovorov je moč razbrati,

da je prva in najpomembnejša naloga – razglasitev zavarovanega območja Ljubljanskega barja, sledijo pa naloge o varovanju voda, o zaščiti pred poplavnostjo, o določitvi con odnosno predelov za posamezne dejavnosti, dalje naloge o znanstvenoraziskovalnih aktivnostih na barju, o možnosti ribištva in lovskega turizma, zajezitvi črnih gradenj, odpravi onesnaževanja, ki ga povzročajo tako veliki kot mali uporabniki barja ter seveda o pristopu k skupni izdelavi strategije razvoja in ohranjanja Ljubljanskega barja.

Društvo, ki ima že nekaj več kot 50 članov, prav sedaj pravno formalno ureja svoje ustanoviteljske obveznosti, izvolilo je že svoj upravni in nadzorni odbor ter za predsednika izvolilo Iztoka Lipužiča in za podpredsednika Marjana Ahčana (področje voda in ribištvo), Martina Snoja (kmetijstvo), Franca Vilarja kot poznavalca barja in veterinarja (četrtga podpredsednika s področja lovstva pa bodo naknadno). Prav v času izida našega časopisa pa je bil članski sestanek društva, na katerem so potrdili plan dela za naslednje leto in se dogovorili za konkretne akcije v zimskem času. O tem pa več v januarški številki Naše komunne.

Deževna lovna doba

Leto 1992 se izteka. Pred vrati so novoletni prazniki. Tvegano je kakorkoli napovedati ali bomo preživeli praznike v belem ali zelenem, četudi si želimo in pričakujemo, da nas bo razveselil sneg. Z letom se izteka tudi letošnja lovna doba, za katero pa lahko rečemo, da je bila rekordno mokra. Deževje je pošteno namočilo in zalilo Ljubljansko barje in imeli smo več poplav. Poznavalci vremenskih razmer zatrjujejo, da tako mokrega oktobra kot je bil letošnji, nismo imeli od Prešernovih časov (1850).

Posledice poplav na Ljubljanskem barju pa smo čutili tudi lovci. Voda je zalila dokajšen del travnikov, polj, gozdičkov, ponekod so se okoli barjanskih hiš rodila jezera. Kot smo opazili, se je divjad pravočasno umaknila s poplavljenih področij in ubežala pred naraščajočimi vodami. Zaradi poplav nekaj časa v naši lovski družini (LD Rakovnik) nismo lovili na Ljubljanskem barju. Spoštujemo lovsko etiko, da se v času poplav in visokega snega ne lovi. Takrat morajo lovci pomagati divjadi v stiski in če je potrebno ob poplavih tudi reševati.

Na splošno bi lahko rekli, da smo lovci naše družine zadovoljni z letošnjo lovno sezono navzlic deževju in poplavi. Letošnja lovna doba je bila zelo dobra. Fazanov je bilo več kot lani, tudi nekaj kit jerebic je bilo več (so še vedno zaščitene). Tudi srnjadi je vsaj po dosedanjih ocenah več kot lani, zajec se je opomogel in jih je bilo na barju več. Brez dvoma je za takšno stanje divjadi več vzrokov. Ugodna pomlad in poletje, tudi dobro gospodarjenje lovskih družin in ustrezna skrb za divjad.

Naša lovsko organizacija je že pripravljena za zimo. Koruzo smo navzlic deževnemu vremenu pravočasno potrgali, jo spravili v skladišče, kjer čaka, da jo bodo lovci pozimi raznosili v številna krmišča, ki smo jih pripravili že jeseni.

Doslej smo ustrelili tudi dve lisici in ju izročili Veterinarski fakulteti, da ju bodo pregledali v zvezi s steklino in cepljenjem proti steklini, kar smo organizirano opravili

že spomladi letos. Na žalost je na področju občine Vič-Rudnik še vedno prisotna steklina in tako smo ena med dvanajstimi občinami v Sloveniji, kjer se steklina še vedno trdovratno drži.

Zaradi deževne lovne sezone nismo mogli izpeljati tudi kulturno – lovskega programa naše družine. Dogovarjali smo se, da bo prišlo na obisk Jezerne rože, našega lovsko-kulturnega centra, več skupin otrok iz nekaterih

ljubljanških šol. Na žalost, zaradi stalnega deževja teh programov v tej sezoni nismo mogli izpolniti.

Zavedamo se, da bomo morali v naši lovski družini še marsikaj postoriti pa tudi preučiti še marsikatera vprašanja, ki nam jih zastavlja novi čas, če bomo hoteli biti sodobna lovsko družina, ki stopa v korak tudi z zahtevami jutrišnjega dne na področju lovstva.

STANE LENARDIČ

Barjanski lovci se zbirajo po končanem, to pot, uspešnem lovu. Letos je veliko fazanov.